

ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 8,23b-9,3 – 1Kor 1,10-13.17 – Mt 4,12-23

Az első tanítványok

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket!

Szeretnék reménykedni abban, hogy nem csupán azért vannak itt, mert parancs: Vasárnap és ünnepnap szentmisét becsületesen hallgass – szól a törvény, hanem mert megszerették Istent, azt is mondhatnám, ***beleszerettek Istenbe!***

A szeretet nem fakultatív, a szeretet kötelező!***Az egymással való kapcsolatunk sem fakultatív, elvárás, küldetés!***

Ezeknek a vasárnapi találkozásoknak többek között ez az üzenete, hogy bennünket bátorítson, lelkesítsen arra és abban, hogy egymással kapcsolatot teremtsünk, egymással összetartozzunk!

Ez az Isten elvárása és ez ad értelmet az életünknek is!***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

A jövődőlés, amit hallottunk, bátorítás:***A nép, amely sötétségben ül, nagy fényességet lát!******A fényesség ígérte!***

A mai evangéliumnak itt Magyarországon, Európában egészen sajátos üzenete van. Mi ma azért imádkozunk, hogy a sötétségben ülő Európa és az egyes emberek, akiknek lelkében sötétség honol, meglássák Krisztust, felismerjék, csatlakozzanak hozzá, hogy életük legyen!

Isten meghív és küld bennünket!

Mit jelent az, hogy Isten meghív bennünket?

Mit jelent az, hogy küldetésünk van?

Meghívás és küldetés kereszténységünk lényege!

Ezt a kérdést tisztázni kell magunkban, mert olyan világban élünk, ahol összekeveredtek az értékek. Olyan Európában élünk, ahol állandóan a jogokról beszélnek, a plurális gondolkodásról, ***közben a sötétség nőttön-nő!***

Napokban olvastam az újságban, hogy egy ***norvég tv szereplőt***, az egyik legkeresettebb, legszeretettebb és leginkább elfogadott tv riportert felszólították, hogy vegye le nyakából az egy centis keresztet. Indoklás: zavarja a muzulmánok világát!

Pár évvel ezelőtt az egyik ***norvég légi kísérő hölgy*** ugyanilyen helyzetbe került. A keresztet leparancsolták a nyakából. Ő nem hagyta annyiban. Nemzetközi bírósághoz fordult a jogaira hivatkozott. Hét évnek kellett eltelti, hogy döntést hozzanak. Helyt adtak a kérésének, a jogait igazolták, ennyi történt.

Nagy sötétségben élünk sajnos mi itt hazánkban is. A napokban olvastam az újságban, hogy ***Magyarországon a nők 60 %-a egyedül él.*** Ez az élet sötétsége! Már a párkapcsolat sem

divat. Sőt, az előtérbe helyezett élettársi kapcsolatból is egyre kevesebb van. Akkor, hogy élünk? Hogy él a magyar és hogy élnek az egyesek? Hogy lehet beszélni nemzetről és hogy lehet beszélni közösségről, amikor már a társas kapcsolatot is meghaladottnak tartják.

Európában Európa önazonosságával van gond. Az itt élő emberek gyökereikre hivatkozó értékrendjét szinte senki sem igazolja.

Akkor legalább nekünk, akik itt vagyunk,
akik még bejövünk a templomba,
-mi másért jövünk be, mint azért,
mert Istenhez akarunk tartozni, -

***nagyon komolyan végig kell gondolni
az életünk értelmét, a keresztény küldetésünket!***

Isten azt akarja, hogy hozzá tartozzunk!

Reményünk alapja, hogy Isten meghívja az embert! Az ember a létét önmagában nem tudja igazolni. Hitünk tanítása szerint létünket Isten igazolja! Miért a reményünk alapja, hogy az Isten meghív? Miért olyan fontos az, hogy neveden szólítottalak, meghívtalak, Hozzám tartozol! Nem lehet másképpen élni, az embernek valakihez tartoznia kell.

Isten azáltal igazol bennünket, embereket, hogy meghív,
azt akarja, hogy hozzá tartozzunk!
Ezzel tanítani akarja azt is,
hogy mi emberek egymáshoz tartozunk!
Másképp nincs értelme az életünknek!

A sötétség azt jelenti, hogy aki egyedül van, aki magára hagyatott, az nem látja az élet értelmét. Jézus apostolokat hív, kiválaszt, ezzel ezt az igazságot akarja valamiképpen kifejezni. Nemcsak kiválasztja őket, hanem majd küldi is, hogy erről tanúságot tegyenek. Az lesz küldetésük lényege, hogy kapcsolatban vannak, az Istenhez tartoznak!

Te azt is tudod, hogy szeretlek!

Márk evangélista egészen sajátosan tudósít arról a krisztusi döntésről, arról a választásról, amikor azt mondja: Tizenkettőt választott ki, hogy Vele legyenek és majd küldi őket. Jézus elsősorban nem tanítani akarja őket, hanem azt akarja, hogy Vele legyenek, ismerjék meg, azt is mondhatom, szeressék meg Krisztust, ***szeressenek bele Krisztusba!*** Másképp nem lehet összetartozni! Ez is figyelmeztetés és tanítás!

Az apostolok történetében látjuk, hogy ***Krisztus barátaivá lesznek!*** Már nem mondalak titeket szolgának, barátainak mondalak benneteket! Ennek az igazsága is rendkívül fontos számunkra.

Mit jelent az, hogy barátaim?
Azt jelenti, hogy Hozzám tartoztok!
Életünk biztonságához, bizonyosságához ez nélkülözhetetlen,
hogy valakihez tartozzon az ember,
különben nem látja az élet értelmét!

Ehhez idő kell! Az apostoloknak is idő kellett ahhoz, hogy Jézust megismerjék, megismerjék azt a fölszabadító örömet, hogy Hozzá tartozhatnak!

Csak utána jön a vallomás, mai fogalmak szerint a záróvizsga. Péter záróvizsgája: Péter, szeretsz te Engem? Uram, te mindent tudsz, te azt is tudod, hogy szeretlek! *Ezzel a vallomással teljes az ember életének az értelme!*

Isten hív, az ember megismerheti Isten szándékát!
Megismerheti az ember azt, hogy Istennek fontos,
hozzá tartozhat és vallomást tehet!

***Ez emberi életünk útja!
Ez kirajzolja az egymással való kapcsolatunk útját!***

Ez lesz az apostolok esetében a küldetésük alapja! Azzal az Istennel tartoznak össze, aki keres bennünket! Azzal az Istennel tartoznak össze, aki kapcsolatot akar velünk, hozzánk akar tartozni és azt akarja, hogy mi meg hozzá tartozzunk!

Jézus a Lelkét, a kegyelmét adja!

Ez a kapcsolat csak azáltal lehetséges,
hogy az ember isteni ajándékokat is kap!
Jézus azt mondja: A Lelkemet, a kegyelmét adja!
„Elég nektek az Én kegyelemem!”

***Ez az elhívás, ez az Istenhez tartozás, ez a küldetés!
Ebben a kapcsolatban az ember megpróbáltatik!***

Megváltottalak és a megváltás művét folytatjuk ebben a világban, ami azt jelenti, hogy keressük egymást, hogy kapcsolatot akarunk egymással. Ezáltal igazoljuk egymás életét. Ez az Egyház útja! Az Egyház úton járó nép! Nincs itt maradandó városunk!

***Úton vagyunk, keressük egymást isteni küldetéstudattal!
Kapcsolatot akarunk egymással,
mert csak ebben a kapcsolatban élhetjük meg emberhez méltón az életünket!***

Azért tragikus a sötétség, mert szinte divattá lesz az egyedüllét. Ilyenkor szabadságot emlegetnek. Valójában függetlenek akarnak lenni az emberek. Szép szólam a szabadság, a szabadság emberi méltóságunkhoz hozzátartozik. Valójában az emberek függetlenek akarnak lenni, a maguk életét élni. Ennek semmi köze nincs a szabadsághoz.

***A szabadság lényege, hogy odaadhatjuk egymásnak az életünket!
Erre születtünk!
Ezt szabadon, szabad döntéssel kell az embernek megvalósítani!***

A küldetésünket feszültségben éljük meg!

Az elhívás, a küldetés az ember szívében egyrészt elülteti a félelmet, másrészt valamilyenfajta csábítást is jelent. Félelem és csábítás feszültségében éljük ezt meg. Úgy küldelek titeket, mint bárányokat a farkasok közé! Királyok és helytartók elé hurcolnak benneteket! Elárulja a fiú az apját, az apa a fiát! Félelem! Ugyanakkor ne féljete azoktól, akik megölik a testet, a lelket nem tudják megölni!

Az ember ebben a feszültségben éli meg az elhivatottságát, a küldetését!
Az ember ebben a feszültségben éli az emberi kapcsolatait!

Amikor az ember elfogad, akkor ez azt is jelenti, hogy meglepetések érhetik, az elfogadásban az ember azt is megtapasztalhatja, ami számára ijesztő.

***De azt sem szabad elfelejteni, hogy csak ebben a készségben,
az egymás irányában megfogalmazott és kifejezett készségben
élhető az életünk!***

Krisztus keresztútját járjuk!

Elmélkedtünk arról, hogy Jézus élete Isten szeretetének drámai kinyilatkoztatása! Aki szeret, az az élet drámájába megy bele! A szeretetet csak drámai módon lehet kifejezni, abba bele lehet halni, sőt bele is hal mindenki. Csak egyet ne felejtünk el, ennek az áldozatnak van értelme! Mindenki meghal.

A kérdés csak az, hogy mi volt az életem értelme?
Egyetlen értelme van az életünknek,
hogy egymás felé fordulunk, egymást elfogadjuk,
egymásnak ajándékozzuk az életünket!
Ez szenvedést, ez megpróbáltatásokat jelent,
de kiteljesedik az élet!

***Krisztus keresztútját járjuk, de ez a megváltottak útja!
Nem lehet másképp gondolkodni az életről!***

Imádkozzunk azért, hogy el tudjuk fogadni Isten hívását!
Imádkozzunk azért, hogy legyen elegendő bátorságunk arra,
hogy kimondjuk, akár vallomásszerűen: ***szeretlek!***
Legyen elegendő erőnk az úton járni, ami egyszerűen abban áll,
hogy vállaljuk egymással a kapcsolatot, egymással összetartozunk!

Ez az élet! Ezt az életutat várja tőlünk az Isten!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Ebben az imádságban gondoljunk arra, hogy reménységünk alapja: valaki szeret bennünket, Jézus mindenképpen! Ez a mindennapjainkban az egymás iránti szeretetünkben reális. Küldetésünk van! Küldetésünk abból források, hogy Isten kapcsolatban akar lenni velünk! Egymással összetartozunk, ez az utunk! Ehhez kérjük Isten segítségét!

Mi Atyánk...